

Uit het leven

JAN EN NICOLE ZIJN GESCHIEDEN MAAR DELEN EEN HUIS

“Wij verhuizen om de week. Mensen kijken daarvan op, terwijl honderdduizenden kinderen net hetzelfde doen.”

Toen Jan en Nicole uit elkaar gingen, wilden ze dat doen op een manier die het leven van hun kinderen zo weinig mogelijk zou veranderen. En dus wisselen niet de kinderen elke week van huis, maar zichzelf. **DOOR LIEN LAMMAR**

Jan en Nicole

- 55 en 51 jaar.
- Waren 20 jaar getrouwd, toen Jan een nieuwe relatie begon.
- Hun kinderen Frans (25), Lut (22) en Wout (18) zijn na de scheiding in het ouderlijke huis blijven wonen. Jan en Nicole wonen afwisselend een week bij hen in. In hun kinderloze week wonen ze bij hun nieuwe partners.

Jan: "Dat zal mij niet overkomen, dacht ik altijd, als ik verhalen hoorde van mannen die hun gezin in de steek lieten voor een andere vrouw. Maar het overkwam me wél. Ik werd verliefd op een collega."

Nicole: "Voor mij was het een moeilijke periode. Ik was volledig in de war. Na de eerste schok zijn we een oplossing beginnen zoeken voor de kinderen."

Jan: "Frans was achtien, Lut zestien. Als je hen op die leeftijd elke week laat verhuizen, weet je gewoon dat ze op den duur niet meer komen. Dat wilden we absoluut vermijden."

Nicole: "Onze kinderen hebben recht op evenveel tijd met Jan als met mij. Daar bestond voor mij geen twijfel over. Niet iedereen in onze omgeving begreep dat. Voor veel mensen was Jan de boosdoener die ons gezin verliet. Ik kreeg zelfs eens het verwijt dat ik mijn rechten als moeder te weinig opeiste, maar ik vond het gewoon eerlijk. Er was niets veranderd aan zijn rol als vader."

Nicole: "Het leven van onze kinderen zo weinig mogelijk veranderen, dat was de drijfkracht achter onze beslissing. In het begin deelden Jan en ik een studio. De week dat ik bij de kinderen was, woonde Jan in de studio, de week erna wisselden we. Ik vond dat moeilijk. Na twee maanden hebben we dan elk een eigen appartementje gehuurd."

Jan: "We wisselden telkens op vrijdagavond, en dat doen we nog steeds. Zowel Nicole als ik wonen in de buurt. We delen samen een auto, maar die staat meestal werkloos op de oprit. We komen altijd naar hier met de fiets, met twee grote fietstassen met onze spullen

in. Bij het wisselen houden we ook ons 'overlegmoment'. Goede afspraken zijn onmisbaar wanneer je op deze manier samenleeft. Wie op vrijdagavond weggaat, zorgt bijvoorbeeld dat er eten in huis is voor de volgende, zodat die niet meteen naar de winkel moet."

Nicole: "We zorgen allebei dat we het huis netjes achterlaten. Voor Jan is dat geen probleem - hij is heel ordelijk - maar ik ben een echte sloddervos. (lacht) Elke vrijdag begin ik hier als een

gek op te ruimen, soms tot ergernis van de kinderen. Zij vinden dat ik het huis te onpersoonlijk maak."

Jan: "Ik vind het net goed om het wat 'clean' door te geven. Het is toch altijd even aanpassen wanneer ik hier aankom, maar na een halfuurtje - als ik mijn kleren heb uitgepakt - ben ik helemaal geacclimatiseerd."

Nicole: "Ons huis heeft een grote slaapkamer waarin we elk ons eigen deel hebben. We respecteren elkaars spullen

“We zorgen er bij de wissel gewoon voor dat het huis netjes is en er eten in de koelkast ligt.”

Successtips van Jan en Nicole

- **Denk in het belang van je kinderen.** Neem beslissingen die in hun voordeel zijn, ook al zijn ze in je eigen nadeel.
- **Luister naar jezelf en de mening van je ex-partner,** niet naar - vaak goedbedoeld - advies van vrienden en familie. Je weet zelf het beste welke oplossing goed is voor jouw gezin.
- **Neem geen overhaaste beslissingen** wanneer je uit elkaar gaat. Het is niet slecht om de dingen wat tijd te geven. Onze leefwijze mag dan wel een heel lange overgangsfase zijn, op die manier kunnen de kinderen - en wij ook - geleidelijk aan afscheid nemen van hun/ons vertrouwde huis.

en privacy. Het is niet de bedoeling dat ik tijdens de week van Jan onverwacht binnenva, of omgekeerd. Als ik iets vergeten ben dat ik echt nodig heb, sms ik Jan om te vragen of ik het even mag komen halen. Ik kom hier ook elke woensdagmiddag eten. Dat heb ik van in het begin gevraagd. De kinderen een hele week niet zien, vond ik veel te lang. Hier op woensdag komen eten, brak mijn week een beetje. Jan heeft daar gelukkig altijd begrip voor gehad."

Jan: "Wanneer we bij de kinderen wonen, is dat zonder onze nieuwe partners. Daarin kwamen Nicole en ik snel overeen. Zij hoeven zich niet te moeien met de opvoeding van onze kinderen. Ik ben ook bang dat het zou mislopen ▶

De cijfers

• **34%** van de kinderen van gescheiden ouders ervaart geen conflict meer tussen hun ouders.

• **13%** van de kinderen van gescheiden ouders blijft ook na de scheiding frequent conflicten ervaren.

als we hen zouden meebrengen.”

Nicole: “De week dat we hier wonen, staat volledig in het teken van de kinderen. Onze partners moeten veel water bij de wijn doen, dat beseffen we.”

Jan: “Dat het ons lukt, is ook helemaal aan hen te danken. Onze eigen familie en vrienden hadden er meer twijfels over. ‘Dat ga je niet lang volhouden’, kregen we in het begin te horen. Nu weten ze hoe vlot het gaat.”

Jan: “Mensen vinden het vaak bijzonder dat Nicole en ik afwisselend verhuizen. Maar wat wij doen, doen honderdduizenden kinderen elke week. Daar kijkt niemand meer van op.”

Nicole: “Ze zeggen dat kinderen daar niet onder lijden, maar ik geloof dat niet. Elke week je valiesje maken, elke week een ander bed... Onze kinderen hebben een echte thuis.”

Jan: “We doen dit nu al zeven jaar, maar het blijft een overgangsfase. Als de kinderen het huis uit zijn, heeft het geen zin meer. Al zal het voor niemand gemakkelijk zijn om afscheid te nemen van het huis. We zijn er allemaal bijzonder aan gehecht.”

Nicole: “Ik kijk heel erg op tegen dat moment. Ook al zijn Jan en ik geen koppel meer, we zijn nog steeds hetzelfde gezin. Zelfs in huis is er amper iets veranderd sinds Jan en ik uit elkaar zijn. Het ‘thuisgevoel’ is er nog heel sterk. Dat ga ik enorm missen.”

56 Vitaya

ONZE EXPERT

Jos Willems was zijn leven lang schooldirecteur en is vader van drie kinderen. Hij is de bezieler van de vzw *Een nieuw gezin* en co-auteur van het boek *Living Together Apart. Scheiden als partner, samenleven als ouder*.

SCHEIDEN EN TOCH SAMEN OUDER BLIJVEN

Scheiden of (ongelukkig) samenblijven? In het boek *Living Together Apart* toont co-auteur Jos Willems dat er ook een derde weg is.

Wat is living together apart?

Jos Willems: “Het heeft geen zin om ongelukkig samen te blijven, daar is iedereen het over eens. Co-ouderschap heeft in theorie veel voordelen, maar in de praktijk zie je dat kinderen zich vaak van de ene plaats naar de andere ‘gesleurd’ voelen. *Living together apart* houdt het midden tussen samenblijven en scheiden. Je gaat uit elkaar als partner, maar blijft samen als ouders.”

Hoe ziet die ‘derde weg’ er dan uit?

“In de meest verregaande vorm blijf je als gescheiden koppel ‘apart’ in hetzelfde huis wonen, maar dat is niet voor iedereen weggelegd. Je kunt voor *birdnesting* kiezen, zoals Jan en Nicole, waarbij niet de kinderen, maar de ouders verhuizen. Je kunt ook gewoon dicht in elkaars buurt blijven wonen, in hetzelfde gebouw, in dezelfde straat of een paar straten verder. Op die manier hebben kinderen niet het gevoel een van hun ouders te verliezen of te moeten missen. Maar zelfs als je ver van elkaar gaat wonen, kun je ervoor kiezen om samen te blijven als ouder. De derde weg is immers vooral een mentaliteitswijziging. Je geeft je scheiding vorm vanuit de overtuiging dat kinderen hun beide ouders nodig hebben. Het wil bijvoorbeeld ook zeggen: je kind met zijn papa naar een belangrijke voetbalmatch laten gaan tijdens ‘jouw’ week. Dat kun je overal toepassen.”

Het vraagt toch heel wat inspanning om als ex-partners zo met elkaar om te gaan.

“We gaan er nog te vaak van uit dat scheiden gepaard moet gaan met ruzie en vijandigheid. Als je met getrokken messen

tegenover elkaar blijft staan, zal het inderdaad moeilijk zijn om die derde weg in te slaan. Maar als je het geluk van je kind op de eerste plaats zet, moet je die gevoelens van kwaadheid opzij kunnen zetten. Dat is het grote voordeel van ouders die één of andere vorm van *living together apart* kiezen: ze kiezen voor een andere mentaliteit.”

Hoe ervaren kinderen die leefwijze?

“Alle kinderen die we voor ons boek de vraag gesteld hebben, waren bijzonder gelukkig met de manier waarop hun ouders het aangepakt hadden. We zagen ook dat hun schoolresultaten niet slechter waren dan die van kinderen in intacte gezinnen. Dat wijst er toch op dat ze veel minder of bijna geen negatieve gevolgen van de scheiding met zich meedragen.”

Bestaat ‘de ideale scheiding’?

“Als je me vraagt of je kunt scheiden zonder de kinderen pijn te doen, dan zeg ik nee. Maar dat je de negatieve gevolgen van een scheiding kunt beperken, daar ben ik van overtuigd. Het is niet zozeer de scheiding op zich die een kind ongelukkig doet voelen. De ruzies tussen ouders en het wegvallen van de vertrouwde omgeving, dát is verschrikkelijk voor een kind. Precies die twee dingen kun je grotendeels of bijna volledig vermijden als je voor een derde weg kiest.”

Living Together Apart. Scheiden als partner, samenleven als ouder van Jos Willems, Brigit Appeldoorn en Maaike Goyens, € 19,99 bij Lannoo

Nog meer weten over nieuwe gezinsvormen? Surf naar www.eennieuwgezin.be

FOTO Ann De Wulf